

2011/7

Musik- och teaterbiblioteket

MUSIK-
BILAGA
TILL
JULSTÄMNINGS-
PRAKTUPPLAGA

Ophelias klagan

(Complainte d'Ophélie)

ORD OCH MUSIK AF
KRISTINA NILSSON DE CASA MIRANDA

OFELIAS KLAGAN

(COMPLAINTE D'OPHÉLIE)

ORD OCH MUSIK AF KRISTINA NILSSON DE CASA MIRANDA

Ophelia i Hamlet var en af vår stora konstnärinnas glansroller. I denna klagosång har hon givit uttryck åt Ofelias känslor, då denna hämmar sig öfvergifven af Hamlet.

Andantino.

PIANO. *p*

VIOLIN. *mf* *espressivo*

SÅNG.

PIANO. *p*

mf *cresc.*

På blå - nan - de sjö, mel - lan bu - gan - de såf, O - fe - li - a
 Ham - let, du till din O - fe - lj - a sagt: Ack, tro på min
 vän, att få li - da så grymt som jag gör, det släc - ker mitt

rit. *p a tempo* *cresc.*

appassionato
mf appassionato

lång - tan - de rod - de sin båt, och sak - ta steg sän - gen från vag - gan - de
kär - lek, som helt jag dig ger! Men van - sin - net nu har dig fått i sin
hopp och för - kros - sar min själ. För - gå - ten af dig din O - fe - li - a

rit. *a tempo*

stäf, en sor - gens me - lo - di, ett hjär - ta i gråt. Och sak - ta steg
makt, den öm - ma ed du svor, du minns ic - ke mer. Men van - sin - net
dör, far - väl, min Ham - let då, min lyc - ka, far - väl! För - gå - ten af

rit. *p* *rit.*

sän - gen från vag - gan - de stäf, en sor - gens me - lo - di, ett hjär - ta i
nu har dig fått i sin makt, den öm - ma ed du svor, du minns ic - ke
dig din O - fe - li - a dör, far - väl, min Ham - let då, min lyc - ka, far -

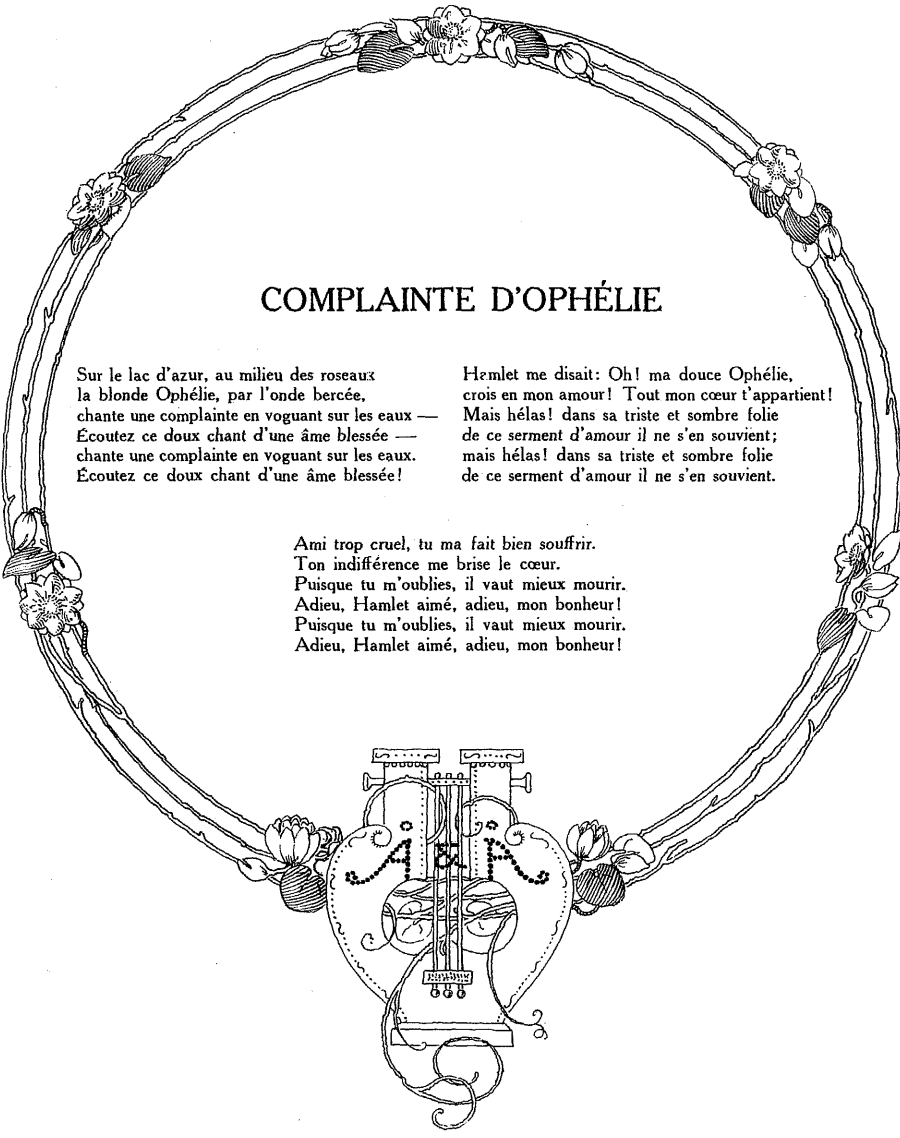
1. 2. 3. v. CODA.

gråt.
mer.
väl!

Min -
Min

p *pp*

per - pen - do - si

COMPLAINTE D'OPHÉLIE

Sur le lac d'azur, au milieu des roseaux
la blonde Ophélie, par l'onde bercée,
chante une complainte en voguant sur les eaux —
Écoutez ce doux chant d'une âme blessée —
chante une complainte en voguant sur les eaux.
Écoutez ce doux chant d'une âme blessée!

Hamlet me disait: Oh! ma douce Ophélie,
crois en mon amour! Tout mon cœur t'appartient!
Mais hélas! dans sa triste et sombre folie
de ce serment d'amour il ne s'en souvient;
mais hélas! dans sa triste et sombre folie
de ce serment d'amour il ne s'en souvient.

Ami trop cruel, tu ma fait bien souffrir.
Ton indifférence me brise le cœur.
Puisque tu m'oublies, il vaut mieux mourir.
Adieu, Hamlet aimé, adieu, mon bonheur!
Puisque tu m'oublies, il vaut mieux mourir.
Adieu, Hamlet aimé, adieu, mon bonheur!